

Vinstravongurin styrktur:

Borgaraligi ósigurin

*Svenska valið var ein stórsigur fyri
vinstravongin og ein knasandi ósigur fyri
borgaraliga vongin — serstakliga høgra-
partin av hesum veingi.*

Jóannes Dalsgaard, lógtingsmaður, ger viðmerkingar til úrslitið av svenska valinum. Úrslitið var ein knasandi ósigur fyri borgaraliga alternativ við og ein stórsigur fyri vinstravongin og harvið eitt endaligt farvæl til nýliberalismuna, sum eisini hevur havt sínar forsprákarar í Føroyum. Hetta er niðurstøða Jóannesar í politiskari viðmerking í dag.

Hóast svenski javnaðarflokkurin hevði eina litla afturgongd, so er vinstravongurin so nógv styrktur í ríkisdegnum, at politisku linjurnar eru nógv klárari enn fyri valið. Borgaraligi vongurin er ikki bert viknaður tilsvandi — hann er eisini horvin sum eitt trúverðugt alternativ.

Lagnan hjá borgaraliga vonginum í Svøríki líkist lagnuni hjá restini av høgravonginum í Europa. Í sjeytiárunum reis henda rørsla sum ein alda yvir

politiska livið í Vesturheiminum. Undir heitinum nýliberalisma bjóðaðu høgrakreftirnar seg fram við sokallaðum nýggjum loysnum og alternativum samfelagsmodellum, sum skuldu koma í staðin fyri norðurlandska vælferðarsamfelagið. Hugmyndafrøðiliga fyrmyndin var ein vilstur amerikanskur búskaparfrøðingur, sum til alla vanlukku slapp at hóreiggja sær sum búskaparligur »ráðgevi« í USA, Bretlandi, Chile, Egyptalandi, Israel og óð-

rum londum.

»Sleppið marknaðarkreftunum leysum — latið tær virka ótálmaðar«, var boðskapur Friedmanns til vesturlandsku konservativismuna. Sum ein búskaparlig melduródn fór hesin boðskapur yvir Vesturheimin og soraði tyðandi partar av teimum vælferðarsamfeløgum, sum her fyri vestan vóru undir uppbygging. Bretland er greftligasta dømið, men heldur ikki Norðurlond sluppu undan hesum búskaparliga Gilberti.

Norðurlandska konservatismen tók imóti nýliberalismuni við opnum ørmum. Dúgliga varð appellað til egoismu og mannahatur — tíverri ikki heilt uttan úrslit.

Danmark, Noreg og Svøríki finga borgaraligar stjórnir og borgaraliga stjórnin í Svøríki kvitteraði við at mæla til, at búskaparligur nobelprisur skuldi stovnast og latast Friedmanni — her skuldi verða systemskipti og tað við lit!

Hesin politikkur eydnaðist partvist í ávisum londum, t.d. í Danmark — meirilutin av donsku veljarafjöldini læt seg tala av nýkonservativu hugmyndini um, at einoghvør er sær sjálvum næstur. Støðið varð so liðandi máað undan tí samhaldsfasta, tí solidariska sam-

felagnum. Úrslitið gjørdist, at Danmark eins og t.d. Bretland sosialt varð flutt 40-50 ár aftur í tíðina. Hetta at stilla sosiala álmanakkan aftur til tíðina áðrenn vælferðarsamfelagið varð vorðið til skuldi sum kunnugt hjálpa upp á búskapin og bjarga vinnulivinum.

Fyri búskapin og vinnulivið gjørdist úrslitið tað øvugta. Tey samfeløg, sum gjørdust offur fyri nýliberalismuni og nýkonservativismuni hava ríkið frá kreppu til kreppu, sum røðurleysar skútur í ódnarveðri. Arbeðsloysi, infláti, skuld, stagnáti, og búskaparligt máttloysi eyðkennir hesi lond í

dag.

Eitt av offrunum slapp við skrekkinum — Svøríki, har borgaraliga nýliberalistiska eksperimentið gjørdist ein parantes. Orsøkin var tann, at svenski javnaðarflokkurin ongantið bakkaði og ongantið tók upp nakað sum helst orðaskifti við høgrakreftirnar um at slaka í spurninginum um vælferðarsamfelagið og solidaritetin við triðja heimin.

Svenski javnaðarflokkurin stóð klettafastur við sín humana vælferðarpoli-

Leyst starv

Søkt verður eftir kioskgentu til m.f. »Tróndur« halva tíð, at byrja skjótast tilber.

Løn samb. sáttmála millum Føroya Landsstýri og Starvsmannafelagið.

Skrivlig umsókn skal vera okkum í hendi innan 27. sept. 1988.

STRANDFARASKIP LANDSINS

Postsmoga 88
FR 110 Tórshavn